

[Steen Folke]

henholde sig til, at man støttede den holdning, præsident Carter havde, som gik ud på: lad os vente og se; lad os nu se, hvad russerne gør. Det var præcis det, jeg refererede til: hvis de opfører sig pænt, kan det da godt være, at vi ikke skal færdiggøre neutronbomben.

Jeg mener, at der under alle omstændigheder er brug for, at der fra dansk side bliver sagt til USA: vi er modstandere af, at der fremstilles neutronbomber, og at de bliver udstationeret i Europa i den del af NATO, Danmark er placeret i. Jeg er klar over, at det ikke står i Danmarks magt at forhindre det, hvis USA alligevel vil fremstille disse neutronbomber, men jeg er sikker på, at det betyder noget for beslutningsprocessen, hvis den danske regering, den norske regering, den hollandske regering og måske endda den vesttyske regering sagde: vi vil ikke have det stads i Europa. Hvis man fik klare og utvetydige udtalelser af den art, så tror jeg, at det ville betyde noget for, om vi faktisk kunne risikere at få det. Derfor er der stadig brug for en klar og utvetydig afstandtagen fra den danske regerings side. Den har vi beklageligvis endnu en gang ikke kunnet få – hvis ikke der er noget, jeg har misforstået.

Gert Petersen (SF):

Jeg bliver nok desværre nødt til at skylle det kolde vand ud af blodet igen. Referatet i The Times den 4. februar sagde udtrykkeligt med citationstegn, at Weinberger havde sagt på sin pressekonference, at den nye administration ville »meget sandsynligt (probably) ønske at gøre brug« af den kontroversielle neutronbombe.

Jeg kom tilfældigvis til at høre radio her i formiddags, og udenrigsministeren får jo nok en rapport om, hvad der er blevet sagt. Sagen er den, at Weinberger har været, om jeg så må sige, på krigsstien igen og har udtalt, at Haigs udtalelser da ikke betød, at USA ikke arbejdede med tanken, men at det var klart, at det var noget, der var på overvejsernes stadium, og der kunne kun blive tale om placering efter forhandling med og godkendelse fra de vesteuropæiske allieredes side.

Jeg tror, at der kommer meget mere om den sag, og jeg synes egentlig, det er nødvendigt at få en klar stillingtagen fra udenrigs-

ministeren. Jeg synes nemlig ikke, at hans svar her var helt klart. Jeg blev i hvert fald ikke helt klar over, hvad det var for en beslutning, udenrigsministeren refererede til.

Derfor vil jeg godt fortælle, at i det hollandske parlament har et flertal indgivet et resolutionsforslag, hvori man opfordrer regeringen til at vende sig mod »introduktion af våbenet i NATO-arsenalet« og naturligvis også placering på hollandsk område. Jeg vil godt høre, om udenrigsministeren under alle omstændigheder er enig i denne hollandske formulering, om man også fra dansk side vil vende sig imod indførelse af dette våben i NATOs arsenal.

Bolvig (RV):

Det er da rigtigt, som flere har været inde på, også udenrigsministeren, at mange her i Europa føler, at neutronbomben er et modbydeligt våben, som vi ikke ønsker her i Europa, eller som hr. Steen Folke sagde det: det stads vil vi ikke have i vores verdensdel.

Jeg finder alligevel grund til at spørge udenrigsministeren, om ikke vi i meget højere grad bør beskæftige os med Frankrigs planer. Frankrig har for længst proklameret, at det, uanset USAs holdning, uanset den tidligere præsident Carters holdning, vil forberede neutronbomben og producere den, uden at det af en eller anden mærkelig grund skaber uro og debat i det danske folketing eller rundt omkring i forskellige kredse i Europa, uden at hr. Steen Folke eller hr. Gert Petersen straks reagerer.

Jeg vil spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren kan fortælle os noget mere om Frankrigs planer, og om den danske regering – hvad jeg både håber og tror – i NATO og andre internationale forsamlinger har reageret mod de franske planer og lignende planer om at sælge beriget uran til Irak og om deltagelse i forskellige kolonikrige i Afrika.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hr. Steen Folke sluttede af med at sige, at han muligvis havde misforstået noget. Jeg tror, at der er tale om en vis misforståelse, eller skal vi hellere sige et forsøg på at stille en problemstilling op, som rent faktisk ikke eksisterer.